

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXV. évf. 4. szám

2012. április

LITURGIKUS „B” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Április

1. VIRAGVASÁRNAP

(szöveg 123-135. old., pref.: 134. old.)

8. HÚSVÉTVASÁRNAP

(szöveg 139-144. old., pref.: 31. old.)

9. HÚSVÉTHÉTFŐ

15. Húsvét 2. vasárnapja, az Isteni Irgalmasság ünnepe

(szöveg 145-148. old., pref.: 31. old.)

22. Húsvét 3. vasárnapja

(szöveg 149-152. old., pref.: 31. old.)

29. Húsvét 4. vasárnapja

(szöveg 153-155. old., pref.: 31. old.)

Május

6. Húsvét 5. vasárnapja

(szöveg 156-159. old., pref.: 31. old.)

13. Húsvét 6. vasárnapja

(szöveg 160-163. old., pref.: 31. old.)

20. URUNK MENNYBEMENETELE

(szöveg 164-168. old., pref.: 167. old.)

27. PÜNKÖSDVASÁRNAP

(szöveg 169-173. old., pref.: 173. old.)

28. PÜNKÖSDHÉTFŐ

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENT- MISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium Kápolnája, V. kerület, Budapest, Pesti Barnabás utca 1.**

- április 1., 15., 22. és 29-én vasárnap délután 3 órakor
- május 6., 13., 20. és 27.

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órakor?
Győr	<i>ideiglenesen szünetel</i>	
Miskolc	ápr. 15., máj. 20.	16.00
Pécs	ápr. 1., máj. 6.	14.30
Sopron	<i>ideiglenesen szünetel</i>	
Szombat- hely	ápr. 28.	15.00
Vác	<i>változó</i>	
Veszprém	ápr. 15., máj. 20.	15.00

„Kegyelem és békeesség nektek Atyánktól, az Istentől és Urunktól, Jézus Krisztustól,

Aki adta magát bűneinkért, hogy kiragadjon minket ebből a jelen gonosz világból”
(Gal 1, 3-4)

Alleluja!

Krisztus valóban feltámadt!

Alleluja!

*Aldott, békés húsvéti ünnepeket kívánunk
a kedves hallássérült testvéreinknek!*

Hallássérült Pasztoráció

(Ferenc atya, Lajos atya, Vilma nővér, Izabella nővér, Piroska és Erzsike)

HÍRDETÉS

Április 8-án, Húsvétvasárnapján nem lesz a budapesti hallássérülteknek szentmise a kevés létszámú résztvevő miatt.

Ezért kérünk titeket, kedves Hallássérült Testvéreink, hogy a saját lakóhelyhez közeli templomba menjetek és ünnepeljétek az Urunk feltámadását!

Köszönjük a megértést!

EVANGÉLIUM**Szent Lukács könyvéből**

(Lk 22,39-23,53)

A húsvéti vacsora után Jézus az apostolokkal együtt az Olajfák hegyére ment. Az Olajfák hegyén Jézus azt mondta az apostoloknak: „Imádkozzatok, hogy az ördög ne csábítson el titeket.” Jézus kicsit továbbment egyedül és leborult a földre. Jézus a mennyei Atyához imádkozott: „Atyám, ha lehetséges volna, szeretném elkerülni a szenvedést. De ne úgy legyen, ahogyan én akarom. Úgy legyen, ahogyan te akarsz, Atyám!”

Azután erős halálfélelem volt Jézusban. A halálfélelem miatt izzadság helyett vér csöpögött Jézus testéből. Jézus még erősebben imádkozott. Azután Jézus odament az apostolokhoz. Az apostolok mind aludtak, mert a szomorúságtól nagyon gyengék és fáradtak voltak. Jézus felkeltette az apostolokat és azt mondta nekik: „Ne aludjatok. Az ördög könnyen elcsábít titeket, ha nem imádkoztok.”

Közben megérkezett Júdás az Olajfák hegyére. Júdás vezetett egy csapatot Jézus ellen. Júdás odalépett Jézushoz és megcsókolta Jézust. Jézus megkérdezte Júdástól: „Júdás, te csókkal árusz el engem?”

Az apostolok megértették, hogy a csapat most akarja elfogni Jézust. Akkor elfogták Jézust és elvitték a főpap házába. Péter apostol messziről Jézus után ment. A főpap udvarában tüzet csináltak a katonák és a szolgák, és leültek a tűz mellé. Péter is odaült. Egy cselédlány észrevette Pétert. A cselédlány azt mondta a többieknek: „Nézzétek, ő is Jézussal együtt volt.” Péter azt mondta: „Én nem ismerem Jézust!”

Nemsokára egy férfi is észrevette Pétert. Azt mondta a férfi Péternek: „Te is Jézus tanítványa vagy.” Péter újra letagadta: „Én nem vagyok Jézus tanítványa!”

Egy óra múlva megint szólt valaki Péternek: „Bizony, te is együtt voltál Jézussal. Te is Galileából jöttél, mint Jézus.” Péter harmadszor is tagadott. Azt mondta Péter: „Nem igaz! Te össze-vissza beszélsz!”

Akkor mindjárt kukorékolt a kakas. Jézus a főpap házában volt. Amikor a kakas kukorékolt, akkor Jézus hátrafordult és ránézett Péterre. Péternek eszébe jutott, amit Jézus mondott neki: „Péter, ma éjjel háromszor megtagadsz engem, mielőtt a kakas kukorékol.” Péter kiment az udvarból és keservesen sírni kezdett.

Hajnalban jöttek a főpapok és a vezető emberek. Jézust odaállították a főpapok és a vezető emberek elé. A főpapok azt mondták Jézusnak: „Mondd meg nekünk, hogy valóban te vagy a Megváltó?” Jézus így felelt: „Hiába mondom nektek, hogy én vagyok a Megváltó, ti nem hiszitek el. Én valóban a mindenható Isten jobb oldalán fogok ülni.”

A főpapok és a vezetők egyszerre kérdezték Jézustól: „Tehát akkor te vagy az Isten Fia?” Jézus felelt: „Igen, én vagyok az Isten Fia.” A főpapok és a vezető emberek kiabáltak: „Nem kell tanú Jézus ellen. Mindenki hallotta, hogy Jézus káromkodott. Jézus bűnös, mert azt mondta, hogy ő az Isten Fia. Ez káromkodás.”

A főpapok és a vezető emberek Jézust elvitték Pilátushoz. Pilátus a római helytartó volt. Azt mondták a zsidó vezetők Pilátusnak: „Jézus becsapja a népet. Jézus azt mondta a népnek, hogy nem szabad adót fizetni a császárnak. Jézus azt mondta a népnek, hogy ő a Megváltó és a király.”

Pilátus megkérdezte Jézustól: „Te vagy-e a zsidók királya?” Jézus felelt: „Én vagyok.” Pilátus azt mondta a főpapoknak és a népnek: „Én látom, hogy Jézus nem bűnös.” A főpapok így feleltek: „Jézus tanítása felizgatta a népet.” Pilátus azt mondta: „Jézust idehoztátok hozzám. Azt mondjátok, hogy Jézus lázító. Én kihallgattam Jézust. Ti is voltatok a kihallgatásnál. Én láttam, hogy Jézus nem bűnös. Jézust nem lehet halálra ítélni, mert nem csinált semmi rosszat. Büntetést adok Jézusnak és azután szabadon engedem Jézust.”

A zsidóknál szokás volt, hogy a húsvéti ünnepeken egy rabot szabadon engednek a börtönből. A nép kiabált Pilátusnak: „Jézus pusztuljon el Barabást engedd szabadon a börtönből!”

Barabás lázadó és gyilkos volt, azért került börtönbe. Pilátus nem akarta Barabást szabadon engedni a börtönből. Pilátus azt akarta, hogy Jézus legyen szabad. Azért Pilátus újra beszélt a zsidókkal: „Jézus nem bűnös!” De a zsidók folyton kiabáltak: „Jézust keresztre kell feszíteni!”

Pilátus újra azt mondta a népnek: „Semmi rosszat nem csinált Jézus, nem lehet halálra ítélni! Büntetést adok Jézusnak, azután szabadon engedem.” De a zsidók nem nyugodtak meg. Állandóan hangosan kiabáltak és követelték, hogy

Jézust keresztre kell feszíteni. Pilátus félt, azért halálra ítélte Jézust és szabadon engedte a börtönből a lázadó, gyilkos Barabást.

Jézust elvezették a katonák Pilátustól. Jézus cipelte a keresztfát a kivégzés helyére. Útközben találtak egy emberrel, aki éppen a mezőről ment hazafelé. Ez az ember volt Cirenei Simon. A katonák megparancsolták Cirenei Simonnak, hogy segítsen vinni a keresztet, mert Jézus már nagyon gyenge volt. Nagy tömeg kísérte Jézust az úton.

A katonák vittek két halálra ítélt gonosztevőt is Jézus mellett. A Koponya helyen keresztre feszítették Jézust. A két gonosztevőt is keresztre feszítették. Középső volt Jézus a kereszten és kétoldalt volt a két gonosztevő. Jézus hangosan kiáltott: „Atyám, bocsáss meg neki, mert ők nem tudják, hogy mit csináltak!”

A nép a kereszt előtt állt és bámultak Jézusra. A vezető emberek pedig csúfolták Jézust. A vezetők így kiabáltak: „Jézus, te más embereket megszabadítottál a bajból. Most szabadítsd meg saját magadat, ha valóban te vagy a Megváltó!”

Körülbelül délben 12 órakor nagyon sötét lett az egész földön. Sötét maradt délután 3 óráig. A nap elsötétedett. Földrengés volt. A templom nagy függőnye közepén teljesen végigszakadt. Akkor Jézus hangosan felkiáltott: „Atyám, a te kezébe ajánlom a lelkemet!”

Azután Jézus meghalt.

A római százados látta, hogyan halt meg Jézus és azt mondta: „Jézus valóban büntelen volt!” A zsidók megbánták a bűneiket. A mellüket verték a bűnbánat miatt, úgy mentek haza. Jézus ismerősei ott álltak a keresztnél és mindent láttak. Ott álltak az asszonyok is, akik Galileából jöttek Jézussal.

Volt egy előkelő zsidó ember. Arimateai József volt a neve. Amikor Jézus meghalt a kereszten, József elment Pilátushoz és azt mondta: „Szeretném levenni a keresztről Jézus holttestét és el akarom temetni.”

Pilátus megengedte. József levette a keresztről Jézus testét, belecsavarta tiszta lepedőbe és egy sziklasírba temette Jézust.

IMASZÁNDÉKOK

Szentatya imáinkat kér tőlünk áprilisban:

- 1) Imádkozzunk azért, hogy a keresztény emberek ne fáradjanak bele a mai társadalomban, ahol sokszor nehéz körülmények között élünk, hogy életükkel mutassák meg más embereknek: Krisztus feltámadása valóban remény és béke.
- 2) Imádkozzunk azért, hogy a kispapok jobb kulturális és lelki képzést kapjanak ahhoz, hogy evangéliumot hirdessenek saját nemzetükben és az egész világon.

NAGYHÉT

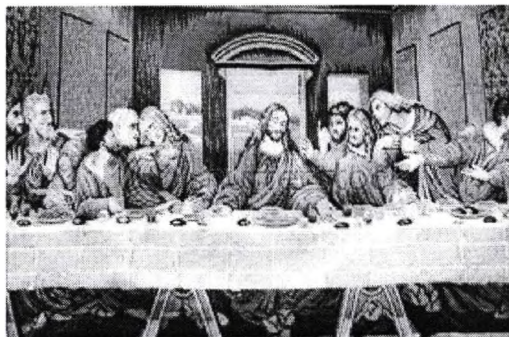
A húsvét előtti vasárnapot nevezik **Virágvasárnap**nak, amikor Jézus Jeruzsálembe bevonult.

Jézus számárhátán érkezett a városba, a nép virágokat, pálmaágakat szórt Jézus lába elé. Így dicsőítette Jézust. A főpapoknak nem tetszett és mindig rossz szemmel nézték Jézus tanításait, ekkor úgy döntöttek, hogy elfogják Jézust. Júdást felhasználták Jézus elárulására.

Általánosan elterjedt szokás a nagymise előtti barkaszentelés.

Az utolsó vacsorát Jézus tanítványaival együtt fogyasztotta. Ez **Nagycsütörtökön** este történt. Kenyeret adott a tanítványainak, és ezt mondta:

„Vegyétek, ez az én testem!”, aztán a bor következett és ezt mondta: „Igyátok, ez az én vérem!”

A vacsora után Jézus tanítványaival a Getzemánkertbe ment és Jézus arra kérte őket, hogy ne aludjanak és imádkozzanak vele. A tanítványok azonban elaludtak, nem

imádkoztak Jézussal. Itt a kertben Júdás egy csókkal elárulta Jézust és a katonák elhurcolták.

Mivel Jézus azt mondta magáról, hogy Isten Fia, a főpapok az istenkáromlással vádolták, a nép

meg gyalázkodott. Péter pedig megtagadta, hogy ismeri Jézust.

Elhallgatnak a templomok harangjai, azt tartják, hogy a harangok Rómába mennek, ott gyászolják Krisztust. Liturgikus szokás a nagycsütörtöki lábmosás. Altlában magas rangú egyházi személyek mosásuk meg tizenkét egyszerű ember lábát. A megyéspüspök ezen a napon szenteli a keresztelő, bérnáló olajokat és a betegek olaját. Szokás a virrasztás, annak emlékére, hogy Jézus az olajfák hegyén imádkozott.

Nagypénteken a katonák a római helytartó Pontius Pilátus elé vitték Jézust, aki a népre bízta Jézus bűnösségének megítélését. A tömeg Jézust bűnösnek ítélte, Pilátus pedig megmosta kezeit, ezzel jelezte, hogy Jézus halála nem az ő ötlete. Jézust töviskoszorúval megkoronázták és így csúfolták: „Íme, a zsidók királya!” Ezután a kereszttel a vállán Jézus elindult a Golgota hegyre, ahol megfeszítették. Délután 3 órakor Jézus a lelkét kiadta és meghalt. A jeruzsálemi templomban a Szentek szentjét elválasztó függöny kettészakadt. A föld megnyílt és regett. Jézus testét sziklasírba temették és a főpapok öröket

állították a sír elé, hogy ne lopják el Jézus halotti testét.

Jézus kereszthalált halt a mi bűneinkért. Ezért a bűnbánatot, mély gyászt és szigorú böjtöt tartják a keresztények. A templomokban az oltárokat letakarják, a harangok némák. Az oltárszekrényben nincs Jézus teste, a szentostya. Nincs szentmise, csak olvasmány és áldozás van.

Nagyszombaton Jézus feküdt a sírban. Nem történt semmi.

A 40 napos böjt véget ér. Az éjjeli szentmisén újra megszólalnak a harangok. A szentmise kezdetén a keresztelővizet szentelnek, tűzszentelés van. A templomokban a gyertyát a megszentelt tűz lángjáról gyújtják meg. A nagy húsvéti gyertya Jézust jelképezi. Az új tűz gyújtása a remény jelképe. Feltámadási körmenetet is szokás tartani nagyszombat estéjén.

Húsvétvasárnap hajnalában, a halál utáni harmadik napon Jézus elhagyta a sírját, feltámadt. Három asszony finom kenetekkel a sírhoz ment, melyben megjelent egy angyal és mondta, hogy Jézus nincs már ott, feltámadt.

A kereszténység legnagyobb ünnepét, Jézus feltámadását ünnepli.

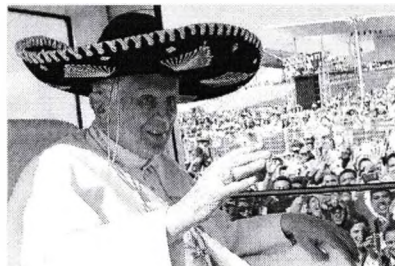
HÍREK AZ EGYHÁZI ÉLETBŐL

A mexikói és kubai pápalátogatás programja

XVI. Benedek pápa 9.50-kor indult a római Fiumicino repülőtérrel, és közép-európai idő szerint 23.30-kor, helyi idő szerint délután fél 5-kor érkezik a mexikói Leon városába.

Március 24-én reggel 8 órakor magánmisét mutat be szálláshelyén, a mirafloresi kollégium kápolnájában. Este 6-kor udvariassági látogatást tesz Felipe Calderon mexikói elnöknel a guanajuatói Casa del Conde Rul palotában. Ezt követően a guanajuatói Béke téren (Plaza de la Paz) üdvözlő beszédet intéz a gyermekekhez.

Vasárnap délelőtt 10 órakor szentmisét mutat be és homíliát mond a leóni

Guanajuato Bicentenario parkban. Az Úrangyalaimádság után köszönti a jelenlévő híveket.

Este 6-kor mexikói és latin-amerikai püspökökkel vesperást imádkozik a leóni székesegyházban, mely alkalomból beszédet mond.

Március 26-án, hétfőn délelőtt 9 órakor kerül sor Benedek pápa búcsúztatására a guanajuatói nemzet-

közi repülőtéren, ahol ismét beszédet mond. A pápai repülőgép fél 10-kor indul Santiago de Cuba városába; helyi idő szerint délután 2-kor érkezik a város Antonio Maceóról elnevezett nemzetközi repülőtérre, ahol az ünnepélyes fogadás során beszédet mond a Szentatyá. Délután fél 6-kor szentmisét mutat be és homíliát mond Santiago de Cuba városának Antonio Maceo terén, a Cobrei Szeretet Szűzanya-kegyszobor megtalálásának 400. évfordulója alkalmából.

XVI. Benedek március 27-én, kedden délelőtt fél 10-kor Santiago de Cubában látogatást tesz a Cobrei Szeretet Szűzanya-kegyhelyen. A pápai gép helyi idő szerint fél 10-kor indul tovább Havanna José Martírol elnevezett repülőtérre, ahová délben érkezik meg. Délután fél 6-kor udvariassági látogatást tesz a kubai elnöknel és a minisztertanácsnál a havannai forradalomról elnevezett Palacio de la Revolución palotában. Negyed 8-kor a kubai püspökökkel találkozik a Szentatyá, akikkel együtt vacsorázik a havannai apostoli nunciátúrán.

Március 28-án, szerdán szentmisét mutat be és homíliát mond Havanna Plaza de la Revolución terén. Délután fél 5-kor, ünnepélyes búcsúztatása alkalmával XVI. Benedek pápa beszédet mond. Repülőgépe délután 5 órakor indul, és másnap negyed 11-kor érkezik Rómába.

Szent Benedek ünnepe Pannonhalmán

Március 21-én délelőtt a Pannonhalmi Bencés Gimnázium tanári kara és diáksága gyalog zarándokolt el

a szomszédos Ravaszd község templomába, ahol szentmise keretében ünnepel-

ték a nyugati szerzetesség atyját, Szent Benedeket. A liturgia után a helyi önkormányzat és egyházközség látta vendégül a közel 340 diákot és tanáraikat.

Az ünnep délutánján a pannonhalmi szerzetesközösségvesperást és szentmisét tartott, amelynek főcelebránsa Várszegi Asztrik főapát volt. Homíliájában Asztrik főapát Szent Benedek „titkáról”, az önazonosságról beszélt. A modern kor embe-re széles körű, egy életen át tartó képesséssel rendelkezik, ám gyakran nem tudja, mit tegyen azokban a pillanatokban, amikor nem dolgozik vagy szórakozik, hanem egyedül van. Szent Benedek fiatalkori kudarca, a vicovarói merényletkísérlet után visszavonul a magányba, s megtanul „az isteni szemléző színe előtt” „önmagánál élni” (secum habitare) – ahogy Nagy Szent Gergely a Dialógusok II. könyvében megfo-

galmazza. A magányban Benedek megtalálja önazonosságát, valódi kapcsolatát Istennel, önmagával és az emberekkel. E tapasztalata után képes ezerötszáz éven át maradandó közösséget kialakítani. Az Isten színe előtti magány pillanatai nem üres percek tehát az élet fontosabb dolgai között, hanem az igazán lényegi pillanatok, amelyekből az élet aktivitása fakadhat – mondta a főapát.

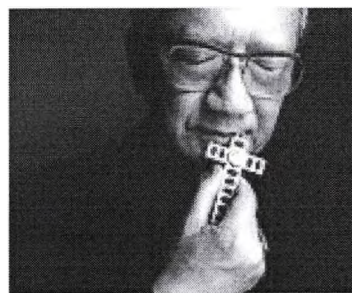
Az ünnepi liturgia után a főapátság *Van egy kert – útikalauz monostori kertekhez* című új kiállításának megnyitója volt, amelynek kurátora Szilágyi Klára építész.

Szentmise Szegeden a lengyel-magyar barátság tiszteletére

Idén Csongrád megye adott otthont a lengyel-magyar barátság napja rendezvényeinek. A két nép szoros kapcsolatának tiszteletére, a közös hagyományok őrzésére a Magyar Országgyűlés 2007-ben március 23-át a *lengyel-magyar barátság napjának* nyilvánította. A nap eseményeinek részeként a két államfő a megemlékezés koszorúit helyezte el a dóm előtt felállított katyni keresztnél, majd Kiss-Rigó László megyéspüspök szentmisét mutatott be, melyet a lengyel és magyar nemzetért ajánlotta fel.

Köszöntő szavaiban megemlékezett a történelem során számtalanszor megnyilvánult kölcsönös segítségnyújtásról. Homíliájában a két nemzetet ért szenvedésekre emlékezett. „Nem az a legény, aki hagyja, hanem aki állja. Mind a lengyel, mind a magyar nép példát adott arra, miként képes állva maradni a megpróbáltatások idején - fogalmazott a főpásztor. Rámutatott, az eredményes fellépéshez értékérvényesítésre, s nem érdekérvényesítésre kell törekedni. Végül Isten áldását kérte a két nemzet összefogására.

Vietnam: folytatódik Van Thuan boldoggáavatási eljárása

A Iustitia et Pax Pápai Tanács egykori elnöke, a vietnami François-Xavier Nguyễn Văn Thuận 2002-ben halt meg Rómában. Egy vatikáni vizsgálóbizottság Vietnamban to-

vábbi információkat gyűjt és tanúságtételeket hallgat meg a bíboros boldoggáavatása ügyében.

A látogatás négy állomásból áll és azokra a vietnámi egyházmegyékre terjed ki, ahol Van Thuan bíboros hosszabb időn át élt. Érinti majd többek között a mai Ho Si Minh várost, ahol Van Thuan bíboros egykor

koadjutor érsek volt és, amely miatt 13 évnyi börtönre ítélték. Az egyházmegye a vatikáni bizottság látogatása alkalmából egy különleges csoportot állított fel, amelyben olyan személyek vannak jelen, akik ismerték Van Thuan bíborost, aki 1967-től 1975-ig, a vietnami háború legkritikusabb éveiben állt az akkori saigoni egyházmegye élén.

A bizottság ellátogat Hue városába is. Itt született Van Thuan 1928. április 17-én, egy katolikus családban, és itt szentelték pappá 1953-ban. Családi dokumentumokat vizsgálnak meg, mintegy tíz személy tanúságtételét hallgatják meg. A tanúk között szerepel Hue jelenlegi érseke is, akit gyerekkori barátai szála fűznek a bíboroshoz.

A vatikáni bizottság Hanoi-ban fejezi be útját, ahol olyan személyeket hallgat meg, akik kapcsolatban álltak Van Thuan bíborossal börtönfogsága, majd a három évnyi házi őrizet idején. A bíboros boldoggáavátásának egyházmegyei szakasza 2010. október 22-én kezdődött meg.

Hetven éve kezdődött a zsidók deportálása – a szlovákiai püspökök nyilatkozata

A SIR hírügynökség a nyilatkozattal kapcsolatban elmondja azt is, hogy 1942. március 25-én vette kezdetét a deportálás: lányokat és fiatal asszonyokat vittek Auschwitz-Birkenau koncentrációs táborába. A katolikus és evangélikus püspökök kérték a politikai vezetőket, hogy ne vezessék be a faji törvényeket, azonban nem hallgatták meg őket.

„Az embertelen bánásmód miatt szinte minden deportált zsidó meghalt a táborokban. Ezek a fájdalmas tények arra ösztönöznek minket, katolikus keresztényeket, hogy elmondjuk: őszintén és mélyen sajnáljuk, hogy ez a tragédia megtörténhetett” – áll a püspökök nyilatkozatában.

Hangsúlyozzák azt is, hogy Közép-Európa országai közül Szlovákiában mentettek meg a legtöbb zsidót a

deportálástól. 540 szlovák állampolgár kapta meg a Nemzetek igaza kitüntetését, mert életüket kockáztatták a megmentésükért.

„A püspökök, a papok és a laikusok is tevékenyek voltak; kolostorokban és keresztény családnál bújattak zsidókat; hamis dokumentumokat adtak ki: mindez a felebarát iránti keresztényi szeretet megnyilvánulása volt. A múltat nem lehet megváltoztatni, de tanulhatunk belőle” –

zárják le nyilatkozatukat a főpásztorok, és

hozzáteszik: a keresztények sokat tehetnek azért, hogy a remény hírvivői legyenek.

Megújul az egeri bazilika toronyórája

A tervek szerint húsvétra újra mutatja az időt az egeri bazilika toronyórája, amely két éve romlott el - tájékoztatta az MTI-t a főszékesegyház plébánosa.

A felújításhoz szükséges 2,5 millió forint egy jótékonysági koncert bevételéből, illetve a hívek és vállalkozók adományaiból származik - közölte Csizmadia István. Mint elmondta: a munkálatok során kicserélik magát az óraszerkezetet és a két tornyon található 6 számlapot. A régi mutatók azonban megmaradnak, azokat csak felújítják.

Hangsúlyozta, hogy a rekonstrukciót nem csupán a technikai és esztétikai szempontok indokolják. Eger ugyanis vonzó turisztikai központ, és a városba látogatók nem értik, hogy miközben minden kis faluban működik a toronyóra, a főegyházmegye központjában miért nem - magyarázta a plébános.

SENTEK ÉLETE

Paolai Szent Ferenc

(április 2.)

Ferenc az olasz Paolában született 1426-ban. Szülei-ről nem tudunk sokat, de nem voltak szegények és rettegetek, hogy nem lesz gyermekük. Assisi Szent Ferenc-től kértek közbenjárást, hogy egy gyermekük legyen és Ferenc névre fogják keresztelni. Valóban teljesült a kérésük, és fiuk született. A kis Ferenc pólyás babakorában beteg lett, megint Assisi Szent Ferenc-hez fordultak a gyógyulásáért és ígéretet tet-

tek, hogy egy éven át fogja viselni a ferences rendi ruhát, ha meggyógyul a kis Ferenc.

Ferenc 13 éves lett és belépett a ferences kolostorba, de két év múlva elhagyta a kolostori testvéreket és remeteéletet folytatott egy barlangban a tenger fölött. A vadászok találtak rá és Ferenc remete híre elterjedt. Ennek az lett az eredménye, hogy rengeteg ember kereste föl, akik nemcsak lelki segítségért fordultak Ferenc-hez, hanem meg akarták osztani pusztai életet. Ferenc azért egy kis kápolnát épített.

Az újabb tanítványok szaporodása miatt, 1452-ben visszatért Paolába, ahol megalapította a saját közös-

sége kolostorát. Az építkezés csodálatos módon zajlott, például ha nem volt víz, Ferenc maga fakasztott forrást, ha szikla állt az útban, csodával küldte odébb, ha elfogyott a munkások kenyere, megszaportotta az ételmiszert. Életrajza alapján nemcsak az építő csodákat művelt, hanem gyógyította a betegeket és feltámasztotta a halottakat.

Szigorúan élt, nem evett húst. Önsanyargatásokat végzett saját magán, de minden testvéréhez gyengéd és figyelmes volt. Szerette őket, ha kell, lelki- és testileg ápolta is.

XI. Lajos francia király magához hívatta a csodatevő Ferencet, hogy gyógyítsa meg őt, akkor nagyon beteg volt. De Ferenc őszinte volt és megmondta, hogy nem gyógyíthatja meg, csak előkészítheti a keresztény halálra. Lajos király dühös lett rá, de egy idő múlva elfogadta a szent ajánlatát. Ferenc jámbor vezetésével Lajos király nyugalmat és békét megtalált az Úrban.

A rend elterjedt Olaszországban, Szicíliában, Spanyolországban, Ausztriában és Németországban is.

A szentéletű és csodatevő Ferenc 71 éves korában halt meg a francia kolostorban, Du Plessisben. Már 1519-ben a szentek sorába került.

De La Salle Szent János

(április 7.)

János 1651. április 30-án született Reimsben, a gazdag nemesi családban. Ő volt a legidősebb a kilenc testvére közül. Keresztény nevelést kapott a szüleitől. Reimsben tanult, amikor pap akart lenni és elkezdte a hittudományi tanulmányokat, 1670 októberétől folytatta Párizsban, a szemináriumban. Sajnos a szülei fiatalon meghaltak, azért kénytelen volt megszakítani a tanulmányait. Hazatért Reimsbe, ahol befejezte a tanulást. 1678-ban pappá szentelték, 1680-ban pedig doktori címet szerzett.

Lemondott a kanonoki stallumáról, örökségét szétosztotta a szegények között. Új rendet alapított: Keresztény Iskolatestvérek. Sok helyen iskolákat alapított a falusi szegény gyermekek részére. Szeretettel és türelemmel foglalkozott a gyerekekkel. Sok ellensége is volt, de Jánost nem zavarták a rosszindulatú megjegyzések, amiket az ellenségei mondtak rá.

Szabadidejében sok vallásos munkát, könyvet írt, amiket csak halála után nyomtattak ki nyilvánosságra.

1719. Nagypénteken halt meg a hosszú betegsége után. XIII. Leó pápa 1900-ban avatta szenté.

Galgani Szent Gemma

szűz

(április 11.)

Gemma a jámbor és jómódú szülők negyedik gyermeke volt. Összesen nyolcan voltak a testvérek. Gemma név drágakövet jelenti. Ő az Egyház drágaköve lett.

Már egészen kicsi korában keresztény módon viselkedett, sokat imádkozott, ha valaki csúfolta, akkor nyugodt mosollyal fogadta a csúfolódást. Fejből, könyvön

kívül tudta a Zsolozsmát.

Gemma alázattal és belenyugvással elfogadta azokat a fájdalmakat, amelyeket először édesanyja halála, utána apja, majd öccse és nővére halála okozott.

Kilenc éves korában már nagyon vágyott a szentáldozás után, és gyakran kérte könnyes szemekkel gyónatóját, tanítóját: „Adjátok nekem Jézust!” Végül 1887-ben először járulhatott szentáldozáshoz.

1886-tól a Szent Zitáról nevezett apácák intézetébe járt, ahol zárkózott, hallgatag volt, de kitűnően tanult. Egy tanárnőtől mindig kérte, hogy a szent kereszt titkairól beszéljen neki.

Egész életét végigkísérték a betegségek. Először öccse, Luigino halála miatt megbetegedett. Luigino papnak készült, de a tüdőbetegségben halt meg.

Gemma nem engedte meg, hogy altassák el, amikor csonttuberkulózisa miatt meg kellett operálni. Műtét alatt végig nézett a Megfeszített képére. Sokáig feködött a betegágyon, akkor elhatározta, hogy apáca lesz. Betegsége rosszabbra fordult, az orvosok lemondtak Gemma életéről, a családja pedig a gyógyulásáért imádkozott. Gemma kilencedet kezdett Alacoque Szent Margit tiszteletére. Megjelent neki Possenti Szent Gábor és Gemmával együtt imádkozott. Gyónt és áldozott, két óra múlva gyógyultan felkelt a betegágyából. Azon a reggelen a szentáldozásban maga az Úr Jézus Krisztus fogadta Gemmát leányává, és Fájdalmas Szűzanya lett édesanyja.

Gemma 12 éves kora óta kapcsolata volt a mennyországgal, látta Őrangyalát és tőle tanulta a türelmet, kevés beszédet, őszinte bűnvallást, tökéletes engedelmességet és egyszerű ruha viselését.

1899. június 8-án az Úr megajándékozta Gemmát a szent sebekkel. Szemtanúk szerint Gemma testén a

csontig hatoló ostorcsapások nyomait láthatták, a fejét pedig elborította a vér a töviskoronától, a vállán látható volt a kereszt okozta seb. Az Úr Krisztus vérző sebei minden csütörtökön este 8 órától másnap (péntek) délután 3 óráig láthatók voltak Gemma testén.

De Gemma sokat szenvedett az orvosoktól, sok vizsgálatról és a kíváncsiskodó emberektől, sőt a Sátántól is, mégis Istenre bízott mindent, és alázattal akart elfogadni Istentől mindent.

Sikertelenül próbálkozott Szalézi rendbe lépni, az egészségi állapota miatt nem engedélyezték belépését.

Ahogy közelgett élete vége, ha istenkáromló beszédet hallott, akkor a vér borította el testét. Sokszor sírt véres könnyeket a bűnösökért. 1903. nagyszombatján halt meg, az élete utolsó éveiben nem evett semmit. Úgy halt meg, mint Jézus. A karjai ki voltak feszítve, mintha a kereszten meghalt volna. Mindössze 25 évet élt.

Amikor a temetés után két héttel exhumálták, szíve teljesen ép volt, tele volt friss vérrrel, mint életében. 1933-ban boldoggá, 1938-ban szentté avatták. Ma is a csodás imameghallgatások bizonyítják az égi segítséget.

Szent Adalbert

püspök és vértanú
(április 23.)

Libice várában (Kelet-Csehország) született 956 körül. Apja, a cseh Szlavnik fejedelem szláv, anyja, Adilburg pedig szász. Adalbert kiváló szellemi képességű volt, ezért Vojtechet világi pályára lépett.

Adalbert súlyos beteg volt, de felépült. 972-ben a magdeburgi dóm neves iskolájába került, hogy itt készüljön a papi hivatásra. 981-ben visszatért Prágába, ahol két év múlva a város első püspöke, Dietmar pappá szentelte Adalbertet. Dietmar püspök halála ő lett következő püspök. A hazájában (Csehországban) sok szenvedés, sikertelenség és nehézség volt, ezért Adalbert püspök Rómába ment, hogy az aventinói görög kolostorban éljen és magányban töltse életét.

Adalbert később visszament hazájába, ahol Breznovban apátságot alapított. 994-995-ben térítő munkát végzett Magyarországon, Adalbert püspök keresztelte meg és bérmálta Szent Istvánt.

Adalbert püspök sajnos nem mehetett haza Csehországba a politikai okok miatt, ezért tovább folytatta missziós munkáját a poroszok között.

997. április halt vértanúhalált Tentikkennél (Danzig közelében). Az Esztergom-budapesti főegyházmegye védőszentje.

Szent György

(április 24.)

György vértanúhalált halt Krisztusért Lyddában. György Kappadókiából származott, katonatiszt volt.

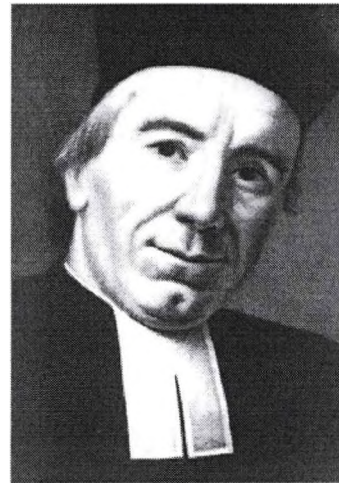
Egész világon rengeteg templom az ő nevét viseli. XIV. Benedek pápa Szent Györgyöt Anglia védőszentjének nyilvánította.

Szobrokon, festményeken Szent György a páncélozott katonaruhában látható a zászlóval, és a sárkányt öli. Őt szokták Sárkányölőnek is hívni.

Cottolengo Szent József Benedek

pap, rendalapító
(április 29.)

Giuseppe Benedetto Cottolengo Olaszországban, egy kis városban, Brában született 1786. május 3-án. Ő első gyermek volt, utána még 11 gyerek született.

Mélyen vallásos családban nőtt fel. Édesanyja különösen szerette a szegényeket és a beteg embereket.

Francia forradalom hatásai elérték az Észak-Olaszországot is. József gyermekkorában papi hivatást érzett és kispapnak felvették, de nem mehetett a szemináriumba (papneveldebe), mert a háborús

idők miatt zárva volt. De otthonról járt be az iskolába három évig, végezte a filozófiát és a teológia első évét. 1805-ben végre Astiban újra megnyitották a szemináriumot, és itt fejezte be a tanulmányait. 1811-ben Torinóban szentelték pappá.

Először Brában káplán volt, majd hamarosan Corneliano d'Albában lett helyettes plébános. Továbbképezte magát, végül 1816-ban doktorált. 1818-ban Torinóban kanonként szolgált a Corpus Domini templomban.

Kilenc évig szentmisézett, zsolozsmázott, prédikált, gyóntatott, amíg egy váratlan esemény nem jött: 1827-ben egy lyoni asszony súlyos beteg lett Torinóban, az utazás alatt, éppen gyermeket várt. A kórházban nem fogadták be őt, mert terhes volt. Szülőotthonban sem tudták befogadni, mert tüdőbajos volt.

Végül egy menhelyre helyezték a beteg terhes asszonyt, ahová hívták József kanonokot, és végig volt vele a haláláig. Feladta neki az utolsó kenetet. Vigasztalta az asszony férjét és a gyermekeit. József kanonok hazament a templomba és meghúzatta a harangot, és a hívekkel együtt elénekelte a Litániát, miközben rájött, hogy az ő feladata a betegek ápolása és hogy nyisson otthont az elhagyatott, szegény betegek számára.

Tizenöt év alatt a Kis Ház nevű otthon fejlődött, ahol ápolta a szegény betegeket, foglalkozott a bukott és veszélyeztetett nőkkel, oktatta az árva gyerekeket. József kanonoknak nem volt vagyona, ezért sokan megkérdezték, hogy mire alapozza az egyre fejlődő otthont, József kanonok válasza volt az, hogy Gondviselő Isten gondoskodik róla. Rengeteg nővér, tanító, betegápoló jelentkezett, hogy segítsenek neki.

Amikor József kanonok érezte, hogy eljött a halál ideje, elbúcsúzott mindenkitől és Chieribe ment az öccséhez. Amikor búcsúzásakor az egyik nővér sírva mondta: „Atya! Mi lesz velünk?!” József kanonok így válaszolt: „Légy nyugodt, ha a mennyországban leszek, ahol mindent megtehetünk, többet fogok segíteni nektek, mint amikor köztetek voltam. Belekapaszkodom a Szűzanya köpenyébe, és a szememet nem fordítom el rólatok. De el ne felejtsetek, amit én mint szegény ember mondtam nektek!”

Utolsó szavai a zsoltárt idézték: „Vigadtam, mikor nekem azt mondták: Az Úrnak házába fölme gyünk!” 1842. április 30-án halt meg.

1917-ben boldoggá, 1934. március 19-én szentté avatták a szentéletű József kanonokot.

HÚSVÉTI SZIMBÓLUMOK

Húsvéti tojás

A tojás ősi termékenység szimbólum. A születés, a teremtés, a megújulás jelképe. A kereszténységben a feltámadás szimbóluma lett.

Húsvéti barkaág

A húsvéti szimbólum Magyarországon a barkaág, amelyet a templomban is Virágvasárnapon megszentelhetnek. A melegebb országokban ilyenkor pálmaágot vagy olajágot szentelnek. Jézus jeruzsálemi

szentelhetnek. A melegebb országokban ilyenkor pálmaágot vagy olajágot szentelnek. Jézus jeruzsálemi

bevonulásakor az emberek a béke jelképét, pálmaágot tartottak a kezükben.

Húsvéti bárány

A húsvéti bárány szerepe Magyarországon az utóbbi időben csökkent, de ábrázolásokon, képeslapokon még mindig sokszor találkozunk bárányval. Hazánkban a bárányhús fogyasztása egyre ritkább, manapság inkább sonkát eszünk. Főleg Görögországban és Olaszországban az asztról nem hiányzik a sült bárány. Az ószövetségi egyiptomi kivonulás történetében a zsidók bárányvérrel kenték be házuk ajtaját,

és elindította könnyeimet. És akkor Pilátus, bírói székéből megkérdezte a tömeget, hogy miért akarják fiamat halálra ítélni. Körülöttem mindenki azt kiabálta: „Feszítsd meg.” Könnyörögni akartam nekik, hogy

így a halál angyala elkerülte őket.

Jézus kereszt-halála is az áldozatot hordozza magában, hiszen

halála által váltotta meg a bűnös világot.

Húsvéti nyúl

A húsvéti nyúl jelképe Németországból származik, nálunk csak a polgárosodással, a XIX. század folyamán szokássá vált. Eredete igen érdekes, a húsvéti Holdban egy nyúl képét látták, a nyúl maga is termékenység szimbólumává lett.

MÁRIA KERESZTÚTJA

(Richard G. Furey, C.Ss.R. írta)

I. állomás: Pilátus halálra ítéli Krisztust

Péntek kora reggel láttam fiamat. Akkor láttam először azóta, mióta elfogták. Sebzett, vérző testének látványa mint fájdalom töre merült szívembe

és elindította könnyeimet. És akkor Pilátus, bírói székéből megkérdezte a tömeget, hogy miért akarják fiamat halálra ítélni. Körülöttem mindenki azt kiabálta: „Feszítsd meg.” Könnyörögni akartam nekik, hogy

ne tegyék, de tudtam, hogy ennek így kell történnie. Álltam mozdulatlan és sírtam magamban.

*

Úr Jézus, nehéz elképzelnem is azt a kint, amit édesanyád érzett elítéléskor. De mit gondolok ma, amikor haragszom valakire?... „Feszítsd meg!” És amikor megszóllok másokat?... „Feszítsd meg!” Nem indítja-e meg ez is a gyötrelmem könnyeit édesanyád és a Te szemedben? Bocsáss meg nekem Jézusom.

II. állomás: Krisztus magára veszi a keresztet

Összeszedve maradék erőmet, a tömeggel a tér bejáratához mentem. Egy kapu vágódott ki és a fiam vánszorgott át rajta. Háta mögött örök mentek. Két ember nehéz fakeresztet vonszolt oda és fiam vállára rakták, azután lökdösve megindították Őt az úton. Fájdalmam elviselhetlenné vált. El akartam venni keresztjét és magam vinni. De tudtam, hogy ennek így kell történnie. Szótlanul mentem tovább.

*

Úr Jézus, kérlek bocsáss meg nekem, amikor még én is növeltem kereszted súlyát azzal, hogy közömbös voltam felebarátom fájdalmával és magányával szemben. Bocsáss meg nekem, amikor másokról pletykáltam, meg amikor szándékosan elkerültem azokat, akik közeledni próbáltak hozzám. Segíts, hogy hasonló legyek Máriához mások keresztjének könnyítésével.

III. állomás: Jézus először roskad le a kereszt alatt

Közelről követtem fiamat, ahogy a Kálvária felé vánszorgott. Semmi sem lehetett volna fájdalmasabb számomra, mint látni Őt így szenvedni. Láttam, ahogy a kereszt fája belevésődött a vállába. A szívem majd megszakadt, amikor arccal a földre esett és a súlyos kereszt a hátára zuhant. Azt hittem, hogy a fiam meghalt. Egész testemben remegtem. Aztán az ör belerúgott, Ő lassan felemelkedett, és vonszolta tovább keresztjét, de a katonák továbbra is ostorozták. Saját testemmel akartam védelmezni, de tudtam, hogy ennek így kellett történnie. Követtem Őt és sírtam magamban.

*

Uram, hányszor láttalak elesni, de Máriával ellentétben, magadra hagytalak. Hányszor láttam embereket hibázni és csak nevettem rajtuk. Hányszor lettem dühös, indulatos csak azért, mert valaki nem úgy cselekedett, ahogy én akartam! Mária Veled volt és támogatott Téged egész szenvedéssel teli utadon. Segíts, hogy én is így támogassak másokat. Uram, irgalmazz nekem.

IV. állomás: Jézus találkozik szentséges Anyjával

Valahogy átverekedtem magam a tömegen és a fiam mellé kerültem. Odaszóltam Neki a nagy zongásban. Megállt, tekintetünk találkozott. Az egyénben a gyötrelmem, az övében a fájdalom és zavarodottság könnyei. Tehetetlennek éreztem magam, de akkor szemei ezt mondták: „Bátorság! Ennek így kell történnie.” És tovább cipelte keresztjét. Tudtam, hogy igaza van, és mentem utána, magamban imádkozva.

*

Úr Jézus, bocsáss meg, amikor tekintetünk oly sokszor találkozott és én elfordultam Tőled. Bocsáss meg, hogy amikor nem az én szám íze szerint mentek a dolgok, éreztettem mindenkivel. Bocsáss meg, amikor apró kellemetlenségek megállítottak vagy elkedvetlenítettek, és nem hallottam meg hívásodat. Igen Uram, tekintetünk sokszor találkozott már, de eredmény nélkül.

V. állomás: Cirénei Simon segít az Úrnak

Fiam arcán teljes tehetetlenséget láttam, ahogy próbálta vinni iszonyú terhét. Roskadozott a kereszt alatt. Minden fájdalmát éreztem a saját szívemben, és azt akartam, hogy mielőbb fejeződjön be a szenvedése. Ekkor mozgolódás támadt Jézus körül. A katonák egy tiltakozó embert vezettek elő a tömegből és kényszerítették, hogy vigye a kereszt végét, hogy könnyítsen fiam terhén. Az ember nem értette, hogy miért kell ezt tennie, de én már tudtam, és csendben követtem őket.

*

Úr Jézus, sokszor megtagadtam Tőled segítségemet. Szavaidban kételkedő, önző személy voltam. Ne hagyd, hogy olyan legyek, mint Simon, hanem olyan, mint édesanyád, Mária, aki mindig engedelmesen és csöndesen követett Téged.

VI. állomás: Veronika letörli Jézus arcát

Jézus közelében maradtam, és láttam, hogy egy asszony félrelökte az őrt, levette kendőjét és megtörölte fiam verejtékező, vérző arcát. Az őrt azonnal visszarántotta. Az asszony tekintetével kérdezte: „Miért nem enyhíthetem szenvedését?” Én már tudtam miért, és csöndben, hittel mentem tovább.

*

Uram, az az asszony mindenét odaadta Neked, hogy segítsen. Én viszont többet akarok kapni, mint adni. Nap mint nap hány alkalmam lenne adni Neked másokon keresztül -- de én nem teszem. Megváltóm, ne hagyd a miért-et kérdezni megint, hanem segíts, hogy mindenemet Neked adjam.

VII. állomás: Jézus másodszer roskad össze a kereszt alatt

Fiam megint elesett és belém hasított a fájdalom arra gondolván, hogy meghalhat. Oda akartam menni hozzá, de a katona nem engedett. Valahogy felállt és lassan megindult újra. Nagy gyötrem volt látni, ahogy fiam elesett, aztán felállt és tovább vándorolt. De mivel tudtam, hogy ennek így kell történnie, szólanul mentem tovább.

*

Uram, mindenki közül Mária volt a leghűségesebb követőd. Sosem bizonytalanodott el, még irdatlan fájdalma közepette sem. Bűneim miatt sokszor elfordultam Tőled és elhagytalak, sőt másokat is eltérítettem Tőled. Bocsánatodért könyörgöm, Uram.

VIII. állomás: Jézus vigasztalja Jeruzsálem leányait

Pár lépésre voltam Jézustól, amikor megállt az asszonyok előtt, akik sajnálták és siratták. Mondta nekik, hogy ne ejtsenek érte könnyeket. Amikor lett volna alkalmuk Messiásként elfogadni Őt, mint sokan mások, elvetették Őt. Azt mondta, hogy inkább magukért sírjanak, azok a könnyek majd meghozzák megtérésüket. Az asszonyok nem látták az összefüggést Jézus halála és beszéde között. Én igen, és ahogy ment tovább, csendben követtem Őt.

*

Megváltóm, hányszor tettem már én is ugyanazt, amit ezek az asszonyok: észrevettem mások hibáit és sajnálkoztam rajtuk, a magaméit pedig milyen kevésszer vettem észre és kértem értük a bocsánatodat. Uram, Te ezeknek az asszonyoknak a példáján keresztül tanítottál engem. Bocsáss meg nekem vakságomért!

IX. állomás: Jézus harmadszor roskad össze a kereszt alatt

Jézus harmadik eleste még nagyobb gyötrem volt számomra. Nemcsak mert sziklás földre esett, hanem mert már majdnem elérte a dombtetőt, ahol keresztre feszítés várta. A katonák kiabáltak, durván bántak Vele, az utolsó métereken szinte vonzózták már. Szívem elszorult, amikor elképzeltem, hogy mi fog ezután történni Jézussal. De tudtam, hogy ennek így kell lennie és kapaszkodtam felfelé a dombon, csöndben követve Őt.

*

Szerető Jézusom, tudom hányszor próbáltam segíteni másokon és hányszor visszakoztam, amikor kényel-

metlenné vagy fáradságossá vált a segítség. Ürügyeket találtam ki a magam melegségére. Add Uram, hogy édesanyádhhoz, Máriához váljak hasonlóvá, és sose húzzam vissza segítő kezemet, amikor másoknak szüksége van rám.

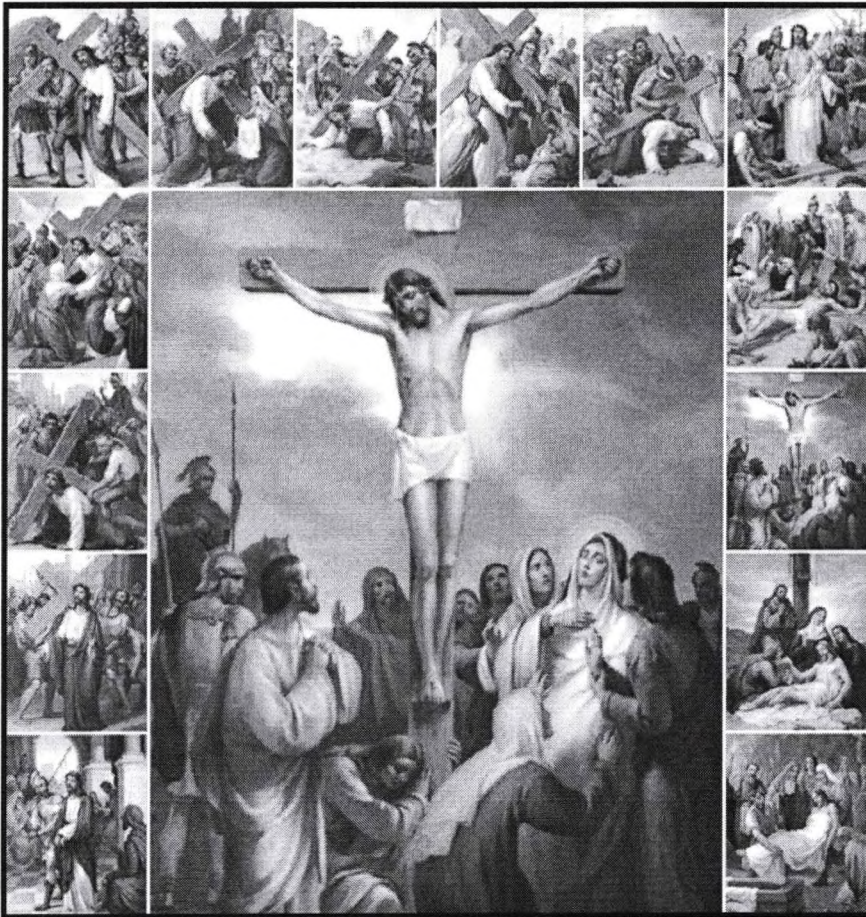
X. állomás: Jézust megfosztják ruháitól

Mikor fiam végre megszabadult a kereszt súlyától, azt gondoltam, hogy egy kicsit megpihenhet. De az örök tépni kezdtek ruháját vérfedte testéről. Fiamat ilyen fájdalomban látni elviselhetetlen

volt. Mégis, -- mivel tudtam, hogy ennek így kellett történnie, -- csak álltam ott és csöndben sírtam.

*

Uram, én is téptem le ruhádat, az én saját módszeremmel. Felelőtlen beszédemmel mások nevét beszennyeztem és előítéletemmel megfosztottam másokat emberi méltóságuktól. Jézusom, oly sok módon bántottalak Téged másoknak okozott fájdalmakkal. Segíts meg, hogy embertársaimban Téged láthassalak.

XI. állomás: Jézust keresztre feszítik

Jézust a keresztre vetették és Ő szinte önkéntesen odanyújtotta magát, hogy odaszegezzék. Éreztem szívemben a fájdalmat, amikor kezét és lábát átszaggatta a szög. Aztán felállították a keresztet. Íme, ott volt az én szeretett fiam megvetve, földi életet utolsó, kinszenvedéses pillanataiban. De tudtam, hogy ennek be kell következnie, és csak álltam ott és magamban imádkoztam.

*

Uram, mily fájdalmat viseltél el értem. És mily szenvedésen ment édesanyád keresztül, mikor egyetlen fia végtelen szeretetéből érettünk meghalt. Mégis mindketten azonnal megbocsátanak, ahogy megbánjuk bűneinket. Segíts Uram, hogy elforduljak bűneimtől.

XII. állomás: Jézus meghal a keresztfán

Van-e nagyobb fájdalom egy anya számára, mint saját fia halálát látnia?! Én, aki világra hoztam és felneveltem a világ Megváltóját, tehetetlenül álltam keresztre a tövén, mikor feje lehanyatlott és meghalt! Fiam földi kínja bevégeztetett, de enyém most érte el tetőfokát. Igen, ennek így kellett történnie és én ezt elfogadtam -- álltam ott és hangtalan gyászoltam Őt.

*

Jézusom, kegyelmezz nekem azokért a rosszakért, amelyeket bűneim okoztak Neked és embertársaimnak. Köszönöm szereteted e nagy tettét. Azt mondtad, hogy az igazi szeretet életünk feláldozása barátainkért. Add, hogy mindig a barátod lehessenek. Taníts meg hogy másokért éljek és Téged el ne hagyjalak.

XIII. állomás: Jézust leveszik a keresztről

A tömeg már elvonult és a lárma megszűnt. Jézus egy barátjával álltam ott mozdulatlan és néztem fel Megváltónk, fiam holttestére. Aztán két ember levette testét a keresztről és a karjaimba helyezték. Leírhatatlan fájdalom járta át lelkemet. Ugyanakkor

örömet is éreztem. Fiam élete kegyetlen véget ért, de ez nekünk, embereknek életet hozott. Tudtam, hogy ennek így kellett történnie és magamban imádkoztam.

*

Uram, kinszenvedésed véget ért. Mégis én meghoszabbitsom, amikor Veled szemben a bűnt választom. Én is részese vagyok keresztre feszítésednek, ezért teljes szívemből esdeklek bocsánatodért. Segíts, hogy életem méltó legyen Hozzád és Édesanyádhoz.

XIV. állomás: Jézust sírba teszik

Jézus testét a sírhelyhez vittük és ott magam helyeztem el. Közben magamban sirattam Őt és örvendeztem Érte. Még egyszer ránéztem szeretett fiamra, aztán mentem. A sírt bezárták és mielőtt végleg eljöttem, arra gondoltam, hogy ennek be kellett teljesülnie számodra. Csöndben, hittel fogok várni.

*

Igen Uram, ennek így kellett történnie és egyedül azért, mert Te szeretsz engem. Tőlem csak annyit kérsz, hogy igazi keresztény életet éljek. Sose mondtad, hogy az könnyű lesz. De erős leszek, hogy bűnemet leküzdjem és csak egyedül Neked éljek felebarátaimon keresztül.

Köszönöm Neked, Megváltóm! Köszönöm a Te végtelen szeretetedet, amely kiemel engem bűnösségeből. Megpróbálok életemet megjobbítani. Segíts, hogy mindig emlékezzek a Te szeretetedre! Mária, a föltámadt Megváltónk édesanyja, taníts olyanná lennem, mint Te és mások iránti szeretetemmel viszonozzam az Ő szeretetét!

ILLIK TUDNOM, MERT MAGYAR VAGYOK**Túró Rudi**

A Túró Rudi „keresztapja” a Budapesti Tejipari Vállalat egyik művezetője, Mandeville Rudolf volt, aki egy szovjetunióbeli tanulmányútról hazatérve, javasolta az illetékeseknek, hogy kezdjék el gyár-

tani a ma is ismert Túró Rudit, melynek egy hasonló változata „cbipok” (orosz: cukrozott, fűszerezett túró) néven a Szovjetunióban már létezett, azonban ott „Eszkimó” névre hallgatott. (Jelenleg is gyártják a volt Szovjetunió több utódáll-

mában is a miénkhez hasonló Túró Rudit.) Az elképzelést tett követte, és a múlt század hatvanas éveinek elején a Budapesti Tejipari Vállalatnál elkezdődött az édesség gyártása, ahonnan később a mátészalkai tejüzembe helyezték át a termelést.